

Vừa rồi tôi mới tới tòa án Tokyo, Thẩm phán Yujiro Nakatani mời tôi phi công Đệ nhất Xuân Hiệp của công ty Vietnam Airlines và tôi đã “đóng vai trò quan trọng việc phân phối hàng đánh cắp” từ Nhật Bản chuyên về Việt Nam. Nhưng chúng ta đừng báo đã biết, có những phi công và tiếp viên của công ty hàng không nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam bắt buộc phải đem ra khỏi nước Nhật những món hàng ăn cắp từ các cửa hàng bách hóa. Họ còn khai những người ăn cắp thu được một tập đoàn có thể chắc, trong đó có những viên đang đứng cho đi du học ở Nhật như tiến sĩ chính phủ Nhật do dân Nhật đóng thuế. Dù luôn dân Nhật thêm sôi nổi, sau với các giám đốc một công ty Nhật Bản bắt phải sau khi khai đã hỏi là hàng triu mà kim cho Huân Sĩ.

Tòa Tokyo cho ông Hiệp hàng án treo, vì theo lời thẩm phán Nakatani, bắt cáo chỉ đóng vai trò tùy thuộc, đã nhận làm việc của cướp trên làm việc đó. Cướp trên nào?

Trước tiên phải hỏi các cướp trên cửa ông thành là Vietnam Airlines! Phát ngôn viên của công ty là Trần Ngọc Thành chỉ không bình luận gì cả, ông Thành báo: “Cái đó là phải có cả sự,... phải có bằng chứng!”

Bằng chứng nào? Đi tìm bằng chứng chắc không khó, nếu có ai dám đi tìm, nếu những người làm trong công ty dám khai báo đầy đủ. Nhưng chính Vietnam Airlines cũng thêm một mặt cuộc điếu tra nội bộ để tìm hiểu. Vì họ coi việc chuyên hàng ăn cắp trên máy bay của họ chỉ có vài cá nhân làm, không đáng điếu tra. Cũng như đệ nhất Cộng Sản coi vợ này hay các vợ Bùi Tiến Dũng, Huân Sĩ chỉ là những trợ giúp cá nhân thôi, không phải là vợ nên đứng trong đệ nhất của họ! May ông cộng đồng đệ nhất tuyên bố “chúng tham nhũng” những nên tham nhũng cả tiếp từ cả bành trướng, vì họ không bao giờ công nhận đó là ung nhọt nằm trong ruột của đệ nhất. Công nhận điếu đó thì phải chịu công khai mà xem cái ung nhọt đó ra. Nhưng không khác gì tuyên bố gì tán đệ nhất cộng sản!

Bởi vì ngay từ khi ra đời, đệ nhất Cộng Sản sống bằng sự che đậy, giấu diếm, chỉ họ dùng gọi là “bộ mặt.” Đệ nhất viên không thể nào tiết lộ những bí mật của đệ nhất cho người ngoài biết. Tất cả những việc ăn cắp phải đứng che đậy, để “bộ mặt.” Đệ nhất Cộng Sản từ đó đã sống trong một nội bí mật.

Một thí dụ: Đâu biết đệ nhất Cộng Sản lấy tiền ở đâu mà chi tiêu? Trừ sự đệ nhất mà thôi, mà thành phố, mà huyện, xã, vân vân, đều do là những ngành oai phong át cả tòa nhà hành

chánh đả phá công. Tiềm đâu ra mà xây dựng nhà vệ y? Nhà băng bán sản phẩm y tế tiềm đâu mà hoạt động? Tiềm do các đảng viên đóng góp hàng tháng hay hàng năm? Hay là đảng lãnh tiềm tiềm trong công, do làm công việc “lãnh đạo nhà nước và xã hội” như ghi trong điều 4 hiến pháp? Tiềm “trở công” đó do thế hệ đảng nào quy định? Ai ký hợp đồng thuê mặt tiền đảng Cộng Sản làm việc đó? Dùng tiềm công quỹ của toàn dân, thì tiềm đó nằm trong nhà băng công, mặt nào, có ai biết không?

Tất cả nằm trong niềm bí mật bao phủ các hoạt động của đảng Cộng Sản, chỉ có tình trạng bí mật của các đảng cộng sản, mafia, mặt so sánh được. Tiềm là mặt chuyên nhà. Liên hệ là các chính sách của đảng Cộng Sản, có ảnh hưởng tới toàn thể dân trong mặt nước. Họ bàn nhà gì, nghiên cứu nhà gì trước khi đưa ra các chính sách đó? Đó cũng là nhà điều bí mật chỉ mặt y lãnh đạo cao cấp biết với nhau. Như gần đây là với các công ty Trung Quốc và nước khác khai thác mỏ bô xít Tây Nguyên. Các ông Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng nói đó là “đảng là chủ nhà của đảng.” Ai quy định nhà đảng là nhà này? Họ quy định nhà thế nào? Có bao nhiêu tiềm nói phần đầu, từ các nhà khoa học, các nhà văn, cả mặt ông Tấn Công Vũ Hữu nghị danh đã lên tiềm. Họ nêu lên nhà tác hại vĩnh viễn trên tài nguyên đất nước, trên môi trường sống của cả miền cao nguyên và đảng bộ miền Trung, trên tiềm lại kinh tế của cả nước. Đó là chỉ a kẻ mặt a “cổng rờn vào nhà” họ quỵ không thế nào làm được. Nhà đoàn công nhân Trung Quốc đang “Xây dựng Trại công Sản đào bô xít” để bòn rút sản trời xuống đảng bộ kéo theo nhà nằm xuống tàn của bao thanh niên Việt Nam tiềm nghe là đảng Cộng Sản đổ đổ đi “chống Mỏ của nước.” Nhà oan hại đó sản hại họ đã hy sinh cho ai hại? Cho người Việt hay người Trung Hoa?

Nhà người nằm quy định đưa ra mặt “chỉ trả công là” nhà thế, họ có nêu ra nhà lý do nào để quy định nhà bán tài nguyên của nước Việt Nam hay không? Trước đó luôn phê phán, chỉ a bao giờ thế hệ họ trình bày ý kiến để thể hiện họ, từ bên việc quy định nhà họ. Vì kiên quyết, kinh nghiệm, hay vì sản? Không nhà thế, họ còn ra lệnh các báo, các đài, và các mặt người không được nói gì với với cho Trung Quốc khai thác bô xít nhà. Họ mua bán mặt mặt báo chí, từ cả cũng bán tại của toàn dân, để phó mặt đảng Cộng Sản mua làm gì thì làm, mua bán gì thì bán. Cho nên người đảng ngoài quan sát cũng phải thế y là đảng Cộng Sản gì không dám tranh luận với giới chuyên viên và trí thức Việt Nam; chỉ vì họ biết trước họ sẽ thua, sẽ đuối lý. Và phải kể luôn với nhà quy định khai thác bô xít này là mặt với nhà bán chỉ quy định mặt ám.

Nhà mặt ám là bán chỉ của đảng Cộng Sản. Nhiều người ví đảng Cộng Sản là Việt Nam nhà mặt băng đảng Mafia. Nói nhà vệ y chỉ a được. Mafia chỉ là mặt băng đảng tội ác sống bên ngoài pháp luật. Mafia có khả năng từ chức buôn lậu, chỉ a bán, ăn cướp, cướp của xong là phải chết y. Đảng Mafia, ngay ở đảo Sicily bên Ý là nơi xuất phát của họ, cũng không bao giờ có thể đóng luôn cả vai chủ sát bán trước mặt có quy định sản đảng vũ lực hợp pháp; đảng thế hệ đóng vai quan tòa để sản đảng luôn họ thế luật pháp từ bỏ với mình. Đảng Cộng Sản mặt nhà họ đảng Mafia rất nhu nhược. Thế thế họ Chí Minh, ông đã nói “Đảng ta là mặt đảng cộng sản quy định.” Nghĩa là “đảng ta”

nhằm trong tay cả quân đội, công an, tòa án, luật pháp, báo chí, văn nghệ, ngân hàng, cả nhà khố, vân vân, và quy định hành tẩu tẩu.

Nhưng có một điều khi nhìn các đảng cộng sản và Mafia giết nhau, đó là Quy Luật “Omerta,” có thể dịch là “bảo mật.” Luật này có nghĩa là đảng viên phải giữ bí mật nội bộ, không bao giờ được tiết lộ chuyện trong đảng cho người ngoài biết. Các đảng viên Mafia khi bắt bớ cũng không bao giờ được nói nửa lời về những chuyện riêng tư trong đảng, dù ai nào nói là tố kẻ án tử hình. Điều luật này, theo ngôn ngữ của đảng Cộng Sản Việt Nam, còn gọi là “đoàn kết nội bộ.”

Hồ Chí Minh đã viết rằng “Đoàn kết là một truyền thống quý báu của đảng... Cần phải giữ gìn sự đoàn kết nhất trí của đảng như giữ gìn con mắt trong mắt mình.” (Hồ nhắc lại lời Hồ Chí Minh Stalin.) Các đảng viên Mafia cũng giữ con mắt trong mắt mình như vậy. Vì muốn giữ đoàn kết thì phải tránh không vạch ra những sai lầm của nhau, phải bao che cho nhau, không thể nào sống minh bạch công khai được.

Khi hiểu nguyên lý “Đoàn kết nội bộ,” hay Omerta thì chúng ta hiểu tại sao sau những cuộc Trung ương Đảng không nói cho ai biết là họ đã bàn bạc những chuyện gì, kẻ thù của ai, cãi nhau như thế nào. Gần đây một tài liệu của ông Nguyễn Trí Chung được truyền trên mạng Internet kể chuyện hai cánh Đảng Mao và Võ Văn Kiệt liên kết đánh bại Lê Khả Phiêu ra sao, dân Việt mới biết các lãnh tụ đảng tranh giành quyền lực như bên như thế nào. Trước Nguyễn Trí Chung, đã có những bài ký khác, phá vỡ nhieu mù nh trong bức màn bí mật che phủ đảng. Nhưng những người bị gạt ra ngoài nội bộ luật omerta, càng lúc càng nói lên những sự thật, còn những người còn giấu và chia chác quyền lợi với nhau thì vẫn “Đoàn kết nội bộ,” như Hồ Chí Minh đã dạy.

Đảng Cộng Sản thường tự hãnh diện về quy tắc nghiêm túc, nhưng vì thế không ai chịu trách nhiệm về bất cứ hành động nào cả. Khi phê phán, tất cả được gọi là “trách nhiệm của chúng ta.” Nhà soạn kịch quá cố Lưu Quang Vũ đã viết về “Tôi và Chúng ta” để vạch ra căn bản vô trách nhiệm đó. Khi nói “chúng ta đã phạm các lỗi lầm” thì không cá nhân nào có lỗi cả. Ngày xưa “chúng ta” tất cả đều theo lệnh của vua Trung Quốc làm chết oan bao nhiêu con người, chúng ta đổ cho trời con trời đất vì tiền bạc phí cao qua, chúng ta đã ăn cướp may mắn triệu triệu kim cương công ty Dầu Mỏ Nam Định, trong khi đó “chúng ta” cướp đoạt của dân cho người ngoại quốc lập sân golf, vân vân. Bây giờ ông Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố quy tắc nghiêm túc cho Trung Quốc khai thác bô xít Tây Nguyên là một đường lối khôn ngoan của Đảng. Chẳng phải là người cộng sản mà chính phủ, cũng không phải là người cộng sản mà Bộ Chính Trị. Mai này, khi đoàn quân Trung Quốc “Xác định Trách nhiệm của Đảng” thành công rồi kéo nhau về, ai sẽ chịu trách nhiệm về những tàn骸 trên quê hương Việt Nam?

Càng bí mật càng dễ phạm tội ác

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Tư, 13 Tháng 5 Năm 2009 14:32

Một bài học cho các dân tộc là chớ khi nào nhúng tay vào công việc quy định cho trách nhiệm trước dân chúng thì mới biết được là họ sợ lo làm nhúng tay vì ích lợi chung. Hiện nay các lãnh đạo cộng sản ở nước ta chỉ chịu trách nhiệm với nhau, trong một nhóm là Bộ Chính Trị và Trung ương Đảng. Khi nhúng tay trong nhóm này thì họ thu được lợi ích với nhau để chia chác quyền lợi thì họ sợ tiếp tục “đoàn kết nội bộ” để báo thù lẫn nhau. Chớ khi nào người dân được dùng lá phiếu quy định người là người cai trị họ, sau mấy năm không hài lòng thì bãi chức, lúc đó người công nhân mới biết họ chịu trách nhiệm với dân. Họ sợ không có quyền gì bí mật, xử lý nội bộ với nhau nữa. Càng bí mật càng dễ phạm tội ác. Khi có thể do dân chọn thì nhúng tay nên trong guồng máy chính quyền mới giảm bớt được, chuyển nhượng như thể chế ăn cắp. Nhật Bản đã đem hàng vạn bán ở Việt Nam, cho dân chuyển nhượng như bán ruộng, bán biển cho người ngoại quốc khai thác. Nếu dân Việt Nam không được sống tự do dân chủ thì nhúng tay nên đó không bao giờ giảm bớt!